

[Bertel Dahlgaard.]

Vedrørende disse og andre Enkeltheder maa Ministeren bidrage til, at der skabes større Sikkerhed for, at det, der sker, stemmer med Ret og Rimelighed.

Jeg har endnu kun et Spørgsmaal, jeg vil nævne, og det er Spørgsmaalet om Anvendelsen af de Penge, der indkommer ved de her omhandlede Foranstaltninger. Saafremt Rigsdagen vedtager de foreliggende Lovforslag, vil de formentlig meget store Beløb, der indkommer, indgaa i Statens almindelige Driftsbudget. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at det kan formentlig ikke være Meningen. De Beløb, det her drejer sig om, er Beløb, som er udbetalt af den danske Nationalbank under Statens Garanti, og som derfor har forøget Statens Gæld. Disse Beløb maa da selvfølgelig føres tilbage til Nedbringelse af Statens Gæld.

Jeg vil gerne minde om, at der i den Situation, hvori vi befinder os, tilgaar Staten ganske overordentlig store Indtægter, der er en Følge af Besættelsestidens Forhold. Det gælder Fortjenesten ved Seddelombytningen, det gælder Inddragelsen af Beløb i Forbindelse med Anmeldelsen af Bankkonti, det gælder Inddragelsen af Værdipapirer i Forbindelse med Afstemplingen af Ihændehavepapirer, det vil gælde Indtægten fra de to Lovforslag, der her foreligger, og det gælder de Midler, der vil fremkomme ved Kontrollen med Indtægts- og Formueangivelserne til Skat. Om de Midler, der indkommer ad alle de Veje, jeg her har nævnt, gælder det, at de maa have til Opgave at sanere og stabilisere Landets Pengevæsen. Det er allerede erkendt paa de tre første Omraader, jeg nævnte, idet der i Loven om ekstraordinær Formueopgørelse er indsat en Bestemmelse om, at de paagældende Beløb skal indsættes paa en særlig Konto i Nationalbanken, og at der kun kan træffes Bestemmelse om disse Beløbs Anvendelse ved særlig Lov. Jeg minder om, at i Betænkningen, der blev afgivet her i Folketinget vedrørende denne Lovgivning, blev det med Tilslutning fra alle Sider og med Tilslutning fra Finansministeren fastslaaet, at disse Udtryk i Loven betød, at de paagældende Beløb bør staa til Raadighed med Henblik paa Statens Garantiforpligtelser over for Nationalbanken vedrørende dens Fordringer paa Tyskland. Jeg maa paa Forhaand betragte det som en Selvfølge, at Ministeren er indforstaaet med, at det, der blev fastslaaet med Hensyn til de nævnte Beløb, ogsaa gælder de Beløb, der vil indkomme igennem de to Love, det

her drejer sig om, og jeg beder Ministeren give Udtryk herfor.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslagene til videre Behandling, men jeg understreger endnu en Gang over for Ministeren, at han jo gerne skal have det saadan, at han kan bære det Ansvar, der er forbundet med at søge at tvinge Rigsdagen til eventuelt at gennemføre en saadan Lovgivning paa et Par Dage.

Svend Nielsen: Under Krigen og Besættelsen er den økonomiske Udvikling forløbet meget uensartet for de forskellige Befolkningsgrupper. Tjenestemændene, Arbejderne og andre Befolkningslag fik allerede i 1940 tilpasset Lønniveauet efter det, man kaldte Besættelsestidens haardere Vilkaar. Lønnen og Priserne forlod dengang hinanden, og de almindelige Mennesker her i Landet blev fattigere, og denne Linie fortsattes Krigen igennem. Men noget anderledes er det gaaet for visse andre Kredse. For dem har Krigen betydet forøgede Muligheder for at skaffe sig større Fortjeneste, og det kan ikke bestrides, at der var nogle erhvervsdrivende, som med en ikke ringe Beredvillighed stillede sig til Raadighed for Besættelsesmagten for netop derigennem at forøge Indtægterne. Der har naturligvis blandt disse Mennesker været baade sorte, blakkede og ogsaa hvide Faar, men fælles for dem alle er, at de har tjent paa den Krig, der har gjort Folket og Landet fattigere.

Vi har hidtil vedtaget et Par Love beregnet paa henholdsvis Landsforrædere og grove Værnemagere. Tilbage er de Kredse, der ikke falder ind under nogen af de Bestemmelser, der er gældende efter de to nævnte Love, og derfor skulde de to Lovforslag, der er til Behandling i Folketinget i Dag, bevirke, at den Del af de Kredse, der er tilbage, og som endnu maa siges at have tjent paa Besættelsestiden, skulde komme til at tilbagebetale deres Krigsfortjenester. Det forekommer mig dog, at Lovforslaget har nogle Svagheder, der falder meget stærkt i Øjnene, og disse Svagheder er bl. a., at Befolkningslag, som i Folkets Øjne og Bevidsthed og for saa vidt ogsaa i Realiteten staa som Kredse, der har haft ekstraordinære Indtægter paa Krigen, ikke falder ind under denne Lovs Bestemmelser. Jeg tænker her paa det store Landbrug, der paa Grund af Krigen fik fordoblet Kornpriserne og saare langtfra har solgt den øvrige Produktion over den dansk-tyske Clearing med Tab. Jeg tænker her ogsaa paa Skibsrederne, som ligeledes er und-